

தமிழாஸ்தான் இந்துமதம் வடிவப்படும், வாழும், வளரும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும், பயன் நல்கும்.

**மகாபாரதம் தமிழர்களின்
முன்னோர் வரலாறே!**
பாரத காலக் கண்ணபிரான் யமுனைக்கரைத்
தமிழனே!

**12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்
அவர்கள் அருளிய**

தமிழர்களின் இந்து வேத மதமான இந்து மதம்

ஆவணி மாத வெளியீடு (Aug 2015 - Sept 2015)

மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,116

காணிக்கை ரூ.10/-

உள்ளுறை

[இந்த ஆவணி மாதத்தில் கண்ணதேவன் பிறந்த நாள் 'கோகுலாஷ்டமி' என்று பிறமண்ணினரால் பெயரிடப் பட்டுப் பலராலும் வழிபடப் படுவதால்; **மெய்யான இந்துமதத்தை** விளக்கி அருளிய குருதேவர் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்கள் கண்ணதேவனைப் பற்றித் தரும் வரலாற்றுச் செய்திகளை இந்த இதழில் தருகின்றோம்.]

1. சித்தர் இராமாயணமும் சித்தர் பாரதமும் - முன்னுரை - ஆய்வுக் கட்டுரை.

2. சித்தர் பாரதம் - தன்வந்திரி தரும் பாரதக் காட்சிகள்.

- கண்ணதேவன் பிறப்பு.
- 'பாரதம்' - விளக்கம்.
- 'தன்வந்திரி' யார்?
- கண்ணதேவனின் சாதனைகள் பற்றிய குறிப்பு.
- துரோணச்சாரியார் பற்றிய தன்வந்திரியின் குறிப்பு.
- நவநாத சித்தர் கண்ணதேவன்.
- பாரதப் போர் நடந்த விதம்.
- சாபங்களால்தான் கண்ணன் சாதாரண மனிதனாக மாண்டான் - தன்வந்திரி தரும் திகைப்புதரு பேருண்மைகள்.
- "கண்ணன் மனம் அனல் புனலே" - கண்ணன் செய்த ஏந்தரீக, தாந்தரீகப் பூசைகள் பற்றிய விளக்கம்.

3. தமிழருக்கு மட்டும் தாழ்ச்சி ஏன்?!?!? - பகுதி 2. [2012 அக்டோபர் மாத வெளியீட்டில் இதன் முதல் பகுதி உள்ளது.]

சித்தர் இராமாயணமும்

சித்தர் பாரதமும்

முன்னுரை - ஆய்வுக் கட்டுரை

இராமாயணமும், மகாபாரதமும் திரிந்ததும் பிரிந்ததும், வேருனதும் மாருனதும் எப்போது? எப்படி? ஏன்? எதற்காக? பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூரின் குரு பாரம்பரிய, இலக்கிய பாரம்பரிய, அரச பாரம்பரிய வாசகங்களே இவ்வினாக்களுக்குப் பதிலாக வழங்கப்படுகின்றன.

இராமன், பதினெண்சித்தர்களில் கருவூரூரின் மகளான சோழமாதேவிக்கும் [சோழியாயி], பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான காக்கையர் எனப்படும் காகபுசண்டருக்கும் பிறந்த வாரிசுகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சூரியகுல மன்னனே. இம்மன்னர்களின் சூரிய அரசகுலம் இளமுறியாக் கண்டத்தில் குமரியாற்றங்கரையிலும், காவிரியாற்றங்கரையிலும்; புதிதாகத் தோன்றிய வடஇமயப் பகுதியில் உள்ள வடகங்கைக் கரையிலும் (இளமுறியாக் கண்டத்தில் தென் இமயமலை இருந்தது. அதில் தென்கங்கை, தென்யமுனை என்ற ஆறுகள் இருந்தன) ஆட்சி புரிந்தது.

இதேபோலத் 'திங்களங் குலம்', 'சந்திர குலம்' எனும் அரசகுலம்; (பாண்டிய அரசகுலம் - பஃறுளியாறு, வையை, வடயமுனைக் கரையில் இருந்தது) பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான சித்தர் கருவூருக்கும் குமரிக்கும் பிறந்த வாரிசுகளின் வழியாகவே தோன்றிற்று. இக்குலத்தார் **குருகுலத்தார்** என்று சிறப்பிக்கப் படுகின்றனர். ஏனெனில், முதல் பாண்டிய மன்னனும், பதினெண்சித்தர் பீடத்தைத் தோற்றுவித்தவருமான சிவனுக்கும், இளமுறியாக் கண்டத்து மலைநாட்டு மங்கைக்கும் பிறந்த முருகனுக்குத் தெய்வானை என்ற

விண்வெளிப் பெண்ணும், வள்ளி என்ற மண்ணுலகப் பெண்ணும் மனைவியராகி முப்பத்திரண்டாண்டு அகவை முடிந்தும் வாரிசு இல்லாததால், அவன் பதினெட்டுப் படைவீடுகளில் நிறைந்தான். (சித்தர்களுக்கு 6 படைவீடு + தேவர்களுக்கு 6 படைவீடு + மானுடர்க்கு 6 படை வீடு = 18 படை வீடுகள்).

அதன் பிறகு, விண்ணவர்க்கும், மண்ணவர்க்கும் உறவு நீடிக்கும் உரிமையை நிலைநாட்ட பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான கருவூரூரே இம்மண்ணுலகப் பெண்ணான குமரியை மணந்து சோழமாதேவி, குமரன் எனும் இரண்டு வாரிசுகளைத் தோற்றுவித்துக் குருகுலம் காத்தார். சித்தர் கருவூரூர் மகள் சோழமாதேவிக்கும் (சோழியாயி) சித்தர் காகபுசுண்டருக்கும் (காக்கையர்) தோன்றிய சூரியகுல மன்னர்களே கங்கைக் கரையிலும், காவிடிக் கரையிலும் ஆட்சி செய்தனர்.

இவர்களின் பரம்பரையில் வந்தவனான இராமாயணத்தின் தலைவன் இராமதேவன் நவநாத சித்தர்களுள் ஒருவன். இவன் இரண்டாவது உகமான திரேதாயுகத்தில் வாழ்ந்தவன். இவனது உகம் 12,90,000 ஆண்டுகள். இவனுக்குப் பிறகு பாரதப் பெருங்கதையின் தலைவன் கண்ணதேவன் நவநாத சித்தர்களின் வகையிலேயே தோன்றினான். இவனது உகமான துவாபரயுகம் 8,64,000 ஆண்டுகள்.

தமிழர்கள் தாங்கள் வழிபட்டு அருள் பெறவேண்டிய நவநாத சித்தர்களான இராமதேவரையும், கண்ணதேவரையும் மறந்து துறந்து செயல்பட ஆரம்பித்துப் பேரிழப்புக்குள்ளாகி விட்டார்கள். இம்மண்ணுலகில் சிவனும், முருகனும் மானுடர்கள் அரிதின் முயன்று தவத்தாலும், கடிய பத்தியாலும் காணக்கூடிய பதினெண்சித்தர்களாக உள்ளார்கள். அதே நேரத்தில், மக்கள் நினைத்தவுடன் அருளைப் பெற்று நன்மை பெற்றிடக் கூடிய நவநாத சித்தர்களாக இராமதேவரும், கண்ணதேவரும் இருக்கின்றனர். இராமதேவர், கண்ணதேவர் வரலாறுகளும், வாழ்ந்த இடங்களும், வாழ்க்கைத் தொடர்புடையவர்

பெயர்களும் உச்சரித்தவுடன், ஓதியவுடன் அருளை மழையாகப் பொழியக் கூடியவை.

இதற்காகவே கம்பர்களையும், பெருந்தேவனார்களையும் தேடிப் பிடித்து அவரவர் கல்வி, கேள்வி, அடைவு, துய்ப்பு, தவம், சுற்றம், பயணம் முதலியவைகளுக்கேற்பப் பழகு தமிழில் அழகான இலக்கியங்களை எழுதச் சொல்கிறோம் யாம். **இந்த இருபத்தேழு வகைப்பட்ட இலக்கியங்களின் மூலம் தமிழர்களிடையே இராமதேவர், கண்ணதேவர் காதையை வாசிப்பதும், ஒதுவதும், பாடுவதும், கூத்தாடுவதும், நாடகமாக்குவதும் தொடர்ந்து நிகழச் செய்ய வேண்டும்.**

இராமனையும், கண்ணனையும் வடஆரியராக எண்ணச் செய்ததின் மூலம் **தமிழினத்துக்கும், இராமனுக்கும் கண்ணனுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறுத்தெறிந்த வடஆரியரின் சூழ்ச்சி** உடனடியாக முறியடிக்கப்பட்டேயாக வேண்டும். எமது முயற்சிகளை இன்னும் தமிழர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தமிழ்ச் சங்க அழிவு, தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்கள் கொலை, சங்க இலக்கிய எரிப்பு முதலியவை மூலம் ஆரியர் மாபெரும் வெற்றி பெற்றுவிட்டனர். இந்த நிலையில் எமது 'இராம காதை, கண்ணன் காதை மறுமலர்ச்சி அடைந்தால்தான் தமிழர்களுக்கு வருங்காலமுண்டு' என்ற கருத்தும், கருத்தின் அடிப்படையிலான முயற்சியும் என்று? எப்போது? எப்படி? வெற்றி பெறுமோ? தெரியவில்லை

தமிழர்கள் தங்களின் முன்னோர்களையும், மூதாதையர்களையும் புரிந்தால்தான் தன்மான உணர்வு, தன்னம்பிக்கை உணர்வு, விடுதலையுணர்வு, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, இனப்பற்று, இன ஒற்றுமை முதலியவை முளைக்கும், கிளைக்கும், செழிக்கும், பிழைக்கும்.

- சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்களின் வாசகங்கள்.

“.... இன்றைய நிலையில் விண்ணவர்களையும் அவர் வழியினரையும், அவர் வழிவந்த சிவன், முருகன், திருமால், பிறமண், தேவர்கள் முதலியோர் வரலாறுகளையும், வாசகங்களையும், வாக்குகளையும், மக்களிடையில் பரப்புவதைவிட இம்மண்ணுலகில் தோன்றிய, மானுடராகப் பெருமளவில் செயல்பட்ட சூரிய குல இராமதேவர் காதையையும்; திங்கள் குலக் கண்ணதேவர் காதையையும் பரப்புவதே நல்லது. இதற்காகவே உகக் கணக்கில் பாரம்பரியமாக இராமகாதை கூறி வரும் கம்பர்களில் சிறந்த தேரெழுந்தூர்க் கம்பனையும், கண்ணன் காதை கூறிவரும் பெருந்தேவனர்களில் சிறந்த மாறாமதுரைப் பெருந்தேவனையும் தேர்ந்தெடுத்து இருகாப்பியங்களைப் பதினெண்சித்தர் நெறி விளக்கும் வண்ணம் பாடிடச் செய்தோம்.

இதனால் வடஆரியர் மிகத் திறமையாகப் பெருந்தேவனாரையும், அவரிடமிருந்த பாரதக் காதை பற்றிய வாசகங்களையும், எம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட குறிப்புகளையும் ... அவர் எழுதிய பாரதக்காதை ஏடுகளையும் நன்கு திட்டமிட்டு அழித்தொழித்தனர். இதேபோல், தேரெழுந்தூர்க் கம்பனை எளிதில் அழிக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்த ஒட்டக் கூத்தர்கள்; நன்கு திட்டமிட்டுத் தமிழ்மொழிக்கு வருங்கால வாரிசாக இருந்த கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதியையும், தமிழக அரசியலுக்கு வருங்கால உயிராக இருந்த, உயிர் வாரிசாக இருந்த விசயாலயன் மகள் அமராவதியையும் அழித்தனர். பின்னர் கம்பரைக் கொண்டு இராமகாதை பற்றிய வாசகங்களையும்; எம்மால் எழுதப்பட்ட வாக்குகள் பற்றிய குறிப்புச் சுவடிகளையும் அழித்தனர்.

இனியாவது, தமிழர்கள் ‘இராமதேவர்’, ‘கண்ணதேவர்’ என்ற பெயரை அடிக்கடி கூறுவதுடன் இவர்களுடைய வரலாறுகளையும், வாழ்வியல் தொடர்புடையவர்களையும் நினைத்து நினைத்து அருளை மழையாகப் பெற்று வாழ்வைப் பசுமையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

- சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரின் வாசகங்கள்.

//இதன் மூலம்: 1984இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 10,
11 ஆகியவை//

சித்தர் பாரதம்

தன்வந்திரி தரும் பாரதக் காட்சிகள்

கண்ணதேவன் பிறப்பு

கபாடபுரத்துக் கருவூரரின் (ஏழாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி) புகழ் விளங்கும் வண்ணம் அரசு பரம்பரையில் வந்த குந்தி நாட்டு மன்னனான சூரசேனன் மகன் வசுதேவனுக்கும், அவனுடைய குருதித் தொடர்பான உறவினன் போசநாட்டுத் (போதநாடு) தலைவனான தேவன் மகன் தேவகிக்கும் எட்டாவது மகனாக ஆவணித் திங்கள் அட்டமித் திதியில், உரோகிணி மீனில் (நட்சத்திரம்) கண்ணன் துவாபரயுகத்தை நிறைவு செய்வதற்காகத் திருக்களாலும், அண்டபேரண்ட அருளாளர்களாலும் பிறந்தான். இவன் பிறந்தது முதல் இறுதி நேரம் வரை தன்னைப் பேராற்றல் மிக்க தேவகுமாரனாக, அருளாளனாக, நவநாத சித்தனாக ஒவ்வொரு சொல்லிலும், செயலிலும் வெளிப் படுத்திட்டான்.

கண்ணன் பிறந்தவுடனேயே தன்னுடைய தாய்தந்தையருக்கு தான் ஓர் அருளுலக வாரிசு என்ற பேருண்மையினை முழுமையாகச் செயல்வடிவில் விளக்கினான். அதன் பிறகே அவர்களுக்கு ஆணையிட்டு திருஆயர்பாடியில் நந்தகோபன் மனையில் யசோதையிடம் வளர்வதற்குரிய அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து வளர்ந்தான். இவனுடைய தாய்மாமன் கம்சன் அவைக்களத்தில் நெடுங்காலமாக எனக்குத் தொடர்பு இருந்த காரணத்தினால்; கம்சனுக்கும் பிறருக்கும் இவனுடைய மாய தெய்வீகப் பிறப்பினை எடுத்துக் கூறி விளக்க முற்பட்டுத் தோல்வியே கண்டேன்.

- தன்வந்திரி வாசகம்.

கண்ணனின் பிறப்புக் காலத்திற்கு முன்பு வரை துவாபரயுகத்தில் சூரிய சந்திர குலத்தவர்கள் கூட அரக்கர்களிடம் போராடுவதற்கு பயந்து சமாதான முறையிலேயே அவர்களைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். கம்சனிடம் நிறைய அரக்கர்கள் பணியாட்களாக இருந்தார்கள். இவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு மேல் வாழ்க்கை வசதிகளையும், உரிமைகளையும், பெருமைகளையும் வழங்கியிருந்தான். எனவே, அரக்கர்கள் கம்சனைப் போன்று தங்களை முழுமையாக ஆதரிக்கின்ற அரசர்களையும் ஏற்றுப் போற்றி வாழ்பவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு இறுதிக் காலம் ஆரம்பமாயிற்று.

கண்ணன் பாலே உணவாகக் கொள்ளும் பாலகறாக (பால் + அகன் = பால் குடிக்கும் பருவத்தினன்) இருக்கும் போதே அரக்கர்களை அழிக்க ஆரம்பித்தான். நான் எவ்வளவோ கூறியும் கம்சன் பூதனை என்னும் அரக்கனையும், சகடன், திருணாவர்த்தன் என்னும் அரக்கர்களையும் கண்ணனை அழிக்க அனுப்பி பலிகொடுத்தான். தொடர்ந்து அவனுக்குப் பிறப்பியலின்படி (கம்சனுக்கு) விரைவில் கண்ணனால் அழிவு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினான். ஆனால் விதி வலிமையுடையது என்பது மெய்யாகி விட்டது. செத்தவர்களைக் கூட மீண்டும் உயிரோடு எழுப்பி விடலாம். ஆனால், விதியின்படி கெட்டகாலம் உள்ளவர்களைத் திருத்தவே முடியாது.

இம்மண்ணுலக அரசர்களுக்கெல்லாம் மருத்துவனான என்னிடம் கம்சனுக்கு மதிப்பு இருந்தது அதிசயம் இல்லை. கண்ணனின் தெய்வீகப் பிறப்பை கம்சன் நம்ப மறுத்தது போல் கௌரவர்கள் நம்ப மறுத்து அழிந்தார்கள். துரோணச்சாரியாரும், வீடுமரும், கர்ணன் மட்டுமே கண்ணனின் அருட்சத்திகளை உணர்ந்திருந்தால் பாரதப் போரையே தடுத்திருக்கலாம். நான் எவ்வளவோ முயன்றும் எனக்கு ஓர் அருளாளனாகச் செயல்படும் திருவுள ஒப்புதல்கள் கிடைக்கவேயில்லை. சந்திர குலத்தில் பிறந்த நான் இறுதிவரை ஒரு மருத்துவனாகவே வாழ நேரிட்டது. இது விதியின் வலிமையைக் காட்டுகிறது.

-- தன்வந்திரி தரும் வாசகம்.

//இதன் மூலம்: 1985இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 14//

‘பாரதம்’ - விளக்கம்

பார் + அதம் = இம்மண்ணில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய அழிவு அல்லது இழப்பு (The Greatest destruction or loss on this Earth) = பாரதம் என்று இம்மண்ணிலகில் அனாதிக் காலம், கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம் என்று மூன்று பெரும் காலங்களிலும் நிகழாத பேரழிவு, பேரிழப்பு துவாபர யுகத்தில் குருகுலத்தார்களுக்கு இடையில் நிகழ்ந்த போரில் நிகழ்ந்தது. அதாவது, இரு திறத்தாரும் பாண்டவர் - கௌரவர் அழிந்தனர். இதுதான் பாரதப் போரின் குறிப்பிடத்தக்க பேரழிவு, பேரிழப்பு.

குருகுலத்தாரைச் சேர்ந்தோர் அனைவரும் சேர்ந்து தங்களது திறமைகளையெல்லாம் வெளிக்காட்டித் தங்களையே அழித்துக் கொண்ட போர்;

குருகுலத்தார் + சேர்ந்தோர் + திறமை முழுவதும் பயன்பட்ட போர் => குருச்சேத்திறப் போர் என்று பெயர் பெற்றது.

குருகுலத்தவரும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்களின் திறமையனைத்தையும் வெளிக்காட்டிய இடம் ‘குருச்சேத்திறம்’ = குருகுலத்தோரும் அவர்களைச் சேர்ந்தோரும் திறம் காட்டிய இடம் என்று நிலையான புகழைப் பெற்றது.

பதினாறரைக் கோடி அக்குரோணி சேனை அழிந்த போர் பாரதம். இப்பெரிய அழிவு கடந்த இரண்டு உலகப் போரில் கூட நிகழவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பலவாயிரம் கோடி மனிதர்களைப் பலியாக்கிய போர்; பார் + அதம் => பாரதம் = இம்மண்ணிலகில் மனித இனம் பெற்றிட்ட மிகப் பெரிய அழிவு.

‘தன்வந்திரி’ யார்?

‘தன்வந்திரி’ - இவர் குருகுலத்தாரின் உடல் நலம் பேணிய **‘சித்தர் மருத்துவக் கலைஞர்’**. இவர் பதினெண்சித்தர்களில் கருவூரரின் வழிவந்தவர். தன்வந்திரி, தன்மந்திரி, தன்மாந்திரி ... என்று பல பெயர்கள் சித்தர்களின் மருத்துவ நூல்களில், குருபாரம்பரியத்தில், அரச பாரம்பரியத்தில், போர்க்கலை நூல்களில், வர்ம சாத்திர நூல்களில் ... காணப்படுகின்றன.

‘திரி’ - என முடியும் பெயரில் உள்ளவர்கள் விளக்கில் சுடர் விட்டு ஒளி வழங்கும் திரி போன்று அருளுலகில் சாதனை நிலைகளைப் பெற்றுவிட்ட பெரியவர்களே.

தன்வந்திரி பாரதக் காலத்தில் நாடறிந்த புகழ் பெற்ற அரசாங்கத் தலைமை மருத்துவராக இருந்தார். இவர் அவ்வப்போது தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பலருக்கும் அறிவுரை கூறியிருக்கின்றார். அதாவது, பாரதத்துக்குத் தொடர்பான கண்ணன் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இன்றைக்கு வாழ்க்கைக் குறிப்பேடு (Diary) எழுதுவது போல் தன்வந்திரி பாரத காலச் செய்திகளை எழுதிக் குவித்துள்ளார். இவற்றை குருபாரம்பரியம் தொகுத்துக் காட்டுகின்றது.

தன்வந்திரி குறைந்தது 300 ஆண்டுக் காலத்துக்கு மேலாக வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். கண்ணனின் தாத்தா, பாட்டன் முதலியவர்கள் பற்றிய செய்திகளிலிருந்து; பாரதப் போர், பாரதப் போரின் முடிவு, பஞ்ச பாண்டவர்களின் முடிவு முதலிய பல செய்திகளை மிகமிகத் தெளிவாகத் தனது குறிப்புக்களில் குறிக்கின்றார்.

கண்ணதேவனின் சாதனைகள் பற்றிய குறிப்பு

கண்ணன் ஏழு(7) வயதாக இருக்கும் பொழுதே பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்னும் ஏழு பருவத்துப் பெண்களுடனும் அங்கவியல்படியும், காமச் சூத்திரப்படியும், காமச் சாத்திரப்படியும், காம நூல்களின்படியும், உறுப்பிலக்கணப்படியும், மோக, போகக் கலைகளின் படியும் எந்தவிதக் குறைபாடுமின்றி 'ஏந்தரீக, தாந்தரீக, மாந்தரீகப்' பூசைகளைச் செய்தான். அனைத்து விதமான பத்தி, சத்தி, சித்தி, முத்தி நிலைகளும், சித்துவினையாடல் நிலைகளும் கைவரப் பெற்றான். இவற்றின் பிறகே பன்னிரண்டாவது(12) வயதில் கம்சனைக் கொள்ளான்.

“..... கண்ணன் தனது பதினெட்டாவது(18) வயதில் பாமாவையும், 27-வது வயதில் ருக்மிணியையும் முறையாக மணந்தான். 81-வது வயதில் பாரதப் போருக்கு ஆயத்தமானான். 84-வது வயதில் கீதையை (காதையை), நீதியை, அறத்தை, நெறியை, தத்துவத்தை, சித்தாந்தத்தை போர்க்களத்தில் அருட்சினனுக்கு வழங்குவது மூலம் உலகுக்கு வழங்கினான். தன்னுடைய முன்னெச்சரிக்கையற்ற செயல்களால் 120-வது வயதில் இறந்தான்.

போருக்குப் பின் கண்ணனின் சங்கிலிருந்து சங்காத்தம்மனும், சக்கரத்திலிருந்து சக்கரத்தம்மனும், புல்லாங்குழலிலிருந்து குழலி அம்மனும் அடுத்த பாரதப் போருக்காக விந்தியத்திற்குத் தெற்கே தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெல்லாம் பதினெண்சித்தர் மரபுப்படி தனித்தனியாக 48 கருவறைகளில் மூலவர்களானார்கள். கலிகாலத்தில் இராசிவட்ட நிறைவுடையாராக பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி தோன்றும் பொழுது இவர்கள் முன்பு போல் ஒருங்கிணைந்து பாரதப் போர் செய்வார்கள்” என்று எழுதியுள்ள குறிப்பு

தன்வந்திரி முக்காலத்தையும் உணர்ந்து வாழ்ந்த சத்திநிலைச் சித்தியாளர் என்பதை விளக்குகிறது.

துரோணச்சாரியார் பற்றிய தன்வந்திரியின் குறிப்பு

..... தன்வந்திரி, துரோணச்சாரியாரிடம் அவர் துரியோதனனின் படைக்குத் தலைமை தாங்குவது தவறு எனக் கண்டித்து வாதிட்டிருக்கிறார். ஆச்சாரிய பீடத்தில் இருக்கும் அவர் தமது மாணக்கர்களாகிய கௌரவர்களும், பஞ்ச பாண்டவர்களும் போரிட்டுக் கொள்ளும் பொழுது அதைத் தடுக்க முயல வேண்டும்; முடியாவிட்டால் தானே ஒதுங்கி நடுநிலை வகிக்க வேண்டும்; அல்லது கண்ணனைப் போல் ஆயுதம் கையிலேந்தாமல் போரிடப் பங்கு பெற வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறினார்.

அப்போது, துரோணச்சாரியார் 'கருவூரர் வழிவந்த தன்வந்திரிக்கு ஆசிரியர் மாணவரை எப்படி நடத்துவதென்பது சிரிப்புக்கிடமாகும்' என்று தாக்கினார். காரணம், 'ஏழாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி கபாடபுரத்துக் கருவூரர் ஆச்சாரியாராகவும், ஆச்சாரியாராகவும் அனைத்துக்கும் குருவாகவும், குருபீடமாகவும் இருந்தும் கூடத் தன்னிடம் கலைகளைக் கற்க வந்த துணைமணியூர் என்ற மாணக்கனை மிகமிகக் கடுமையாகக் கொடுமைப்படுத்த வில்லையா?' என்று கேட்டார். அதற்குத் தன்வந்திரி அவனுடைய கதையை முழுமையாகக் கூறி 'அவனுக்கு இறுதியில் அசுவினித் தேவர்களே நேரில் அழைத்துத் தன்னைச் சரி செய்து கொள்ளும் மந்திறத்தை வழங்கி ஆட்கொண்டிட்டாரே கபாடபுரத்துக் கருவூரர்; அதுகூட உமக்குத் தெரியாதா?' என்று கூறி எதிர்வாதம் செய்தார்.

துரோணச்சாரியார், கடைசிவரை 'கருவூரர் வழிவந்த தன்வந்திரி, கருவூரர் வழிவந்த கண்ணனையே கண்முடித் தனமாகப் போற்றினார்'

என்றும், 'குருகுலத்தார் அனைவருமே கருவூரூர் வழிவந்தவர்கள்தான் என்ற பேருண்மையை உணர்ந்து நடுநிலையில் செயல்படவில்லை' என்றும் குறைகூறிய படியேதான் மாண்டார். அதற்குக் காரணம் தன்வந்திரிக்கு மருத்துவம் மட்டும்தான் தெரியும் என்று நினைத்ததுதான் என்று தன்வந்திரி கூறுகிறார். இப்படி பலரைப் பற்றியும் தன்வந்திரி மிகத் தெளிவாகவும், நேரடியாகவும் தனது கருத்துக்களை எழுதியுள்ளார்.

//இதன் மூலம்: 1984இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 12//

நவநாத சித்தர் கண்ணதேவன்

திரேதா யுகத்தில் தோன்றிய நவநாத சித்தர்களில் ஒருவராகிய இராமதேவர் சிறந்த சிவ பத்தராக இருந்ததால்தான் சிவசத்தி, சித்தி, முத்தியாளான இராவணேசுவரனை வெல்ல முடிந்தது என்ற பேருண்மைக்கு விளக்கமாக; துவாபர யுகத்து நவநாத சித்தர்களில் ஒருவனான கண்ணதேவன் முறைப்படி ஆறுகாலம் சிவனைத் தொழுதும், ஒன்பது வகைக் காடுகளிலும் உரிய உச்சிவேள்களில், உரிய பருவகாலங்களில் சிவசத்திப் பூசைகளைச் செய்தும்; இராமனைப் போலவே **சுடலைச் சாம்பலையே அணிந்து செயல்பட்டதால்தான்** ஆயுதம் ஏந்திப் போரிட்ட போர்களிலும், ஆயுதம் ஏந்தாமல் போரிட்ட பாரதப் போரிலும் நிலைத்தற்குரிய பெரிய வெற்றிகளைப் பெற்றிட்டான்.

எனவேதான், திரேதா யுகத்தில் சூரிய குலத்தின் காகபுசுண்டரின் குலம் விளங்க வெற்றி வீரனாக வாழ்ந்த நவநாத சித்தனாகிய அயோத்தியத் தயரதன் மகன் இராம தேவன்; தன்னுடைய வாழ்வால் சகோதர நட்பு, தாய்தந்தையரைப் போற்றல், அரசநீதி காத்தல்,

அந்தணர் பெருமை ஓம்பல், தோழமை வளர்த்தல், பெண்ணுயர்வு விளக்கல், தவவலிமை நிலைநாட்டல், தேவசாப வெற்றி உணர்த்தல், இல்லறப் பாங்கு உணர்த்தல், தலைவன் தொண்டன் உறவு நிலை விளக்கல், பத்தியின் வலிமை விளக்கல் முதலிய அறங்களை என்றென்றும் உலகுக்குப் புரியுமாறு வாழ்ந்தது போலவே; துவாபரயுகத்து சந்திர குலத்துக் கருவூரரின் குலம் விளங்க வெற்றி வீரனாக வாழ்ந்த நவநாத சித்தனாகிய மாயக் கண்ணதேவனும் தன் வாழ்வின் மூலம் மேற்கூறிய அறங்கள் அனைத்தையும் தொடர்ந்து உலகுக்கு உணர்த்துவனாகவும், புரிவிப்பவனாகவும் உள்ளான்.

எனவே, பதினெண்சித்தர்களின் வழிவந்த தமிழ்மொழி, தமிழினம், தமிழ்நாடு என்ற முக்கோணப் பீடத்தால் காக்கப்படும் சித்தர் நெறி எனும் உண்மையான இந்து மதத்திற்கு நவநாத சித்தர்களான இராமதேவனின் வாழ்வியலும், கண்ணதேவனின் வாழ்வியலும் உயிரும் உடலும் ஆக என்றென்றும் இருந்திடும்.

இப்பேருண்மையினை இந்துக்கள் காலப்போக்கில் மறக்க, துறக்க நேரிட்டாலும் தமிழர்கள் மறக்காமல், துறக்காமல் காக்க வேண்டும். மேற்படி இரண்டு காதை நிகழ்ச்சிகளும், தத்துவங்களும் செழித்தோங்குவதைப் பொறுத்துத்தான் இந்துமதத்தின் மூலவர்களான தமிழர்களின் விழிச்சி விளைந்திடும். இவற்றை மருந்துகள் தருகின்ற 'தன்வந்திரி' மானுட இனத்துக்கு விருந்தாகத் தருகின்றான்.

//இதன் மூலம்: 1985இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 15//

பாரதப் போர் நடந்த விதம்

பாண்டவருக்கும் கௌரவருக்கும் போர் நிகழ்ந்தேயாக வேண்டுமென்ற விதியை யாருடைய மதியாலும் வெல்லவே முடியவில்லை. இதுகாறும் குருகுலத்தார் மறையாக, முறையாக, நெறியாக, வேதமாக, மரபாக, ஒழுகலாறாக, சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடாகத் தங்களுக்கே உரிய சொத்துக்களாகக் காத்து வந்திட்ட அத்திறங்களுக்கும் வேலை வந்துவிட்டது. எனவே, நிகழ்ப் போகிற போர் குருகுல அத்திறப் போராகவே இருக்கும். இது

குரு + அத்திறம் + போர் => குருவத்திறப் போர்;

குரு + அத்திற + சாத்திற + போர் => குருவத்திறச் சாத்திறப் போர் => குருச்சேத்திறப் போர்;

ஆகும். (குருச்சாத்திற அத்திறப் போர் => குருச்சேத்திறப் போர்);

=> குருகுலம் + அத்திறத் திறமை + சோதிக்கும் போர்;

=> குருச்சேத்திரப் போர் = குருகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் திறமைகளை விளக்கும் போர்;

=> குரு + சேர்ந்தவர் + திறமை + போர் = குருச்சேத்திரப் போர்;

என்று இப்படி வருங்காலம் நடக்கப் போகிற சந்திர குலத்தாரின் பேரழிவை விளைவிக்கும் போரை விளக்கும் சொற்கள் எண்ணற்றுப் பிறக்கும்.

ஆனால், போரின் அழிவுக்குரிய காரணங்களை ஆராய்ந்திடாத கண்ணற்ற பிறவிகளாகவே கலிகாலத்தவர் இருப்பர். இவர்களுக்காகவாவது நிகழ்ந்த போரை குருதி மழைக்கிடையே பார்வையைச் செலுத்தி குறிப்புகள் எழுதுகிறேன் சந்திர குலத்துத் தன்வந்திரி.

துரியோதனன் தன்னால் முடிந்தவரை உலகம் முழுவதுமிருந்து படைகளை வரவழைத்துத் தன்னை வலிமைப் படுத்திக் கொண்டதோடு,

தனது படைத் தலைமையை வீடுமர், துரோணச்சாரியார், கர்ணன் முதலியவர்களிடம் ஒப்படைத்துத் துணிவோடு போர்க்களம் புகுந்தான்.

பாண்டவர்களோ, திரௌபதியின் அண்ணனான திட்டத்துய்மனை படைத் தலைவனாக்கி பாஞ்சால மன்னன் துருபதனையும், அருட்சினன் மகன் அபிமன்யுவையும், விராட மன்னனையும் போர்க்கள நாயகர்களாகக் கொண்டு போரிட்டனர். இவர்களுக்கு உற்ற துணையாக கண்ணன் கையில் ஆயுதம் ஏதும் ஏந்தாமல் (அருட்சினனுக்கு) தேரோட்டியாக இருந்து பாரதப் போரை நடத்த ஆரம்பித்தான்.

துரியோதனன் பக்கத்தில் முதல் பத்து நாட்களுக்கு வீடுமர் (பீஷ்மர்) படைத் தளபதியாக இருந்து போர் நடத்தினார். அடுத்த ஐந்து பகல்களுக்கு துரோணச்சாரியாரும், அதற்கு மேல் இரண்டு நாட்களுக்கு கர்ணனும், கடைசியாகச் சல்லியனும் படைத் தலைவர்களாக இருந்து பதினெட்டாம் நாள் போரோடு அனைவரும் அழிந்தனர்.

குறிப்பாக பதினெட்டாம் நாள் பிற்பகலில் நடந்த கதாயுதப் போரில் வீமன் (பீமன்) தனது கதாயுதத்தால் போர்முறைகளுக்கு மாறாக அநீதியான முறையில் துரியோதனின் துடையில் அடித்துக் கொள்ளுன். துரியோதனனுக்கு முன்னால் அவனது 99 சகோதரர்களும் போரில் கொல்லப் பட்டு விட்டார்கள்.

எனவே, துரியோதனன் பக்கத்தில் மிஞ்சியவர்கள் அக்குரோணைகள் 1. அசுவத்தாமன், 2. கிருபர், 3. கிருதவர்மா என்ற மூவர்களேயாவர்.

அசுவத்தாமன் தன் தந்தையின் கொடுமையான கொலைக்குப் பழி வாங்குவதற்காக நள்ளிரவில் வாளோடு சென்று உறங்கிக் கொண்டிருந்த திட்டத்துய்மனையும், திரௌபதியின் பிள்ளைகளான ஐந்து இளம் பஞ்சபாண்டவர்களையும் கொன்றிட்டான். எனவே, போரின் முடிவில் பஞ்சபாண்டவர்களின் பக்கம் பாண்டவர்கள் ஐவர், கண்ணன், சாத்தகி எனும் ஏழுபேர்களே மிஞ்சினார்கள்.

இப்படிப் பாரதப் போரின் முடிவில் 10 பேர்களே மொத்தத்தில் (3 + 7) மிஞ்சினார்கள் என்ற பெருமை முழுதும் மாயக் கண்ணனையே சேரும்.

இப்பேரழிவு போருக்காகவே மாயக் கண்ணன் வாழ்நாள் முழுவதும் மங்கையர்களோடு மகிழ்ச்சி மழையில் திளைத்தது போல் நடித்தான். அவனுடைய கொடூரமான கடினச் சித்தம் மிகமிகச் சுறுசுறுப்பாகவும், விறுவிறுப்பாகவும் செயல்பட்டதால்தான் ஏகலைவனைத் துரோணருக்குத் துணையாக முடியாமலும்; விதுரனைத் துரியோதனனுக்குத் துணையாக முடியாமலும்; கர்ணனுக்கு கவசகுண்டலங்களும், அத்திறங்களும் பயன்படாமலும், பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு அவர்களின் அனைத்து வாரிசுகளும் பயன்படாமலும், காந்தாரியின் கற்பின் வலிமை துரியோதனனைக் காப்பாற்ற முடியாமலும் போகாமாறு செய்திட்டான். இவையெல்லாம், மிகமிகக் கூரிய, சீரிய, அரிய, பெரிய, நேரிய நெடுங்காலத் திட்டங்களேயாகும்.

எனவே, கண்ணனே பாரதப் போரில் அனைத்துமாக இருந்தான் என்பதே உண்மை. அவன் அழகையிலும் சிரிப்பிலும், தோல்வியிலும் வெற்றியிலும், இறப்பிலும் பிறப்பிலும், ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும், நீக்கமற நிறைந்திருந்தான். இதுவே சந்திர குலத்தாரின் முழுமுதற் பரம்பொருள் தத்துவத்திற்கும் சிறந்த சான்றாகும், ஊன்றாகும்.

இருப்பினும் இம்மாயக் கண்ணனால் பேரழிவே நிகழ்ந்தது என்பதால்தான் இவனை பதினெண்சித்தர் பீடத்திற்கு உரியவனாக ஆக்க முடியவில்லை. மேலும் இவன் பொய்யே சொல்லாத தருமரையும் பொய் சொல்லச் செய்தான் என்பதால் இவனை நவநாத சித்தர் என்ற நிலையிலேயே வைத்திருக்க அஞ்சிய கருக்கள், குருக்கள், தருக்கள், திருக்கள், தாத்தாக்கள், ஆத்தாக்கள், உலக அருளாளர்கள் முதலியோர் அனைவரும் ஒன்று கூடி இவனது பிணம் கூட நன்றாக எரியாமல் அரைவேக்காட்டுக் கறிக்கட்டையாகப் புதையுண்டு என்றென்றும் இம்மண்ணுலகிலேயே இவனது ஆவி, ஆன்மா,

உயிர் மூன்றும் சுற்றி உழலும்படிச் செய்தார்கள் இதற்கு மேல் இம்மாயக் கண்ணனைப் பற்றி இயம்புவது மருத்துவஞ்சு இருந்தாலும் அறுத்துப் பார்க்கும் எல்லையைக் கடப்பதாகும்.

-- தேவ மருத்துவன் தன்வந்திரி.

//இதன் மூலம்: 1985இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 17//

தன்வந்திரி தரும் திகைப்பு மிகு பேருண்மைகள்

சாபங்களால்தான் கண்ணன் சாதாரண மனிதனாக மாண்டான்

1. அந்தணர் வேடத்தில் வந்த கண்ணனுக்கு கர்ணன் தன்னுடைய அறச்சத்திகள் அனைத்தையும் நன்கொடையாக வழங்கிய பிறகு; புன்முறுவல் பூத்தபடி “..... கண்ணா! நான் வழங்குபவை புதுவெள்ளம். இது, ஏற்கனவே உள்ள தண்ணீரையும் அடித்துச் சென்றுவிடும்; பிறகு, உடைப்பேற்பட்ட ஏரி ஈரப் பசையே இல்லாமல் வெடித்துச் சிதறிக் கிடப்பது போல்! சாதாரண மனிதனாகச் சிதறுண்டு போகும் நிலைதான் உனக்கு முடிவு” என்று முன்கிச் சாபமிடுகிறான். இது பலித்தது. எனவே, மனநிறைவும், செயல் வெற்றியும், பிறரை உய்விக்கும் தூய்மைமிகு வாய்மையும், உண்மையான பத்தியும் உடையவர்கள் சாபமிட்டால் கடவுளாகவே தோன்றியவர்களும் பாதிக்கப் படுவர் என்பதையுணர்ந்து பிறரிடம் சாபம் பெருமல் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

2. காந்தாரியின் கடுங்கோபத்தால் “.... ஏ மாயக் கண்ணா! சதிகாரா! இரக்கமற்ற அரக்கனே! என் மக்கள் அழிந்தது போல் உன் மக்கள் அழிவார்கள்; உன் பிணம் கூட வெந்து சாம்பலாகாது....” என்று சாபமிட்டது பலித்தது. எனவே, கடவுளோ, கடவுளின் பதிலியோ, தோற்றமோ யாராக இருந்தாலும் சரி பிறரின் சாபத்தைத் தேடிக் கொள்ளக் கூடாது.

3. கண்ணனுடைய அறிவுரைப்படி அருட்சினன் பதினான்காம் நாள் போரில் தன் மகனைக் கொன்ற சீயரதனுடைய (சிங்கம் போன்ற இரதத்தையுடையவன்) தலையை அவனுடைய தந்தையாகிய வித்தைச் சித்திரன் (விருத்தாச் சித்திரன் என்று பாடவேறுபாடு) மடியில் கொண்டு போய் ஒரு பறவையின் மெல்லிய இறகு போல் தன் அம்பால் விழுமாறு செய்தான். வித்தைச் சித்திரனும் கண்மூடி ஆழ்ந்த தவத்தில் இருந்ததால்; தன் மடி மீது வந்து மெல்லிய இறகுபோல் இறங்கிய பொருள் தனது மகன் சீயரதனுடைய தலை என்று தெரியாமலேயே கண் மூடிய நிலையிலேயே அதைத் தள்ளிவிட்டார். அதனால், அவர் பெற்றிருந்த வரத்தின்படி தனது மகனின் தலையை மண்ணில் வீழ்த்தியதால் தானே சிதறுண்டு அழிந்தார்.

இந்த செய்தியைக் கேட்ட அவர் மனைவி அத்திரி மகள் சித்திரை கண்ணனுக்குச் சாபம் கொடுத்தாள். “.... என் கணவனையும் மகனையும் ஒரே அம்பில் கொன்ற சூழ்ச்சிக்காரக் கண்ணா! காண்டபத்திலிருந்து வந்த பெருமைக்குரிய அம்பு போல் அல்லாமல் சாதாரண வேடனின் கொலைகார அம்பினால் நீ சாவாயாகு....” என்று சாபமிட்டாள். அச்சாபம் பலித்தது. எனவே, பிறரின் சாபத்தைப் பெருமல் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

4. அருட்சினனின் மனைவியும், அபிமன்யுவின் தாயும், கண்ணனின் சகோதரியுமான சுபத்திரை தனது மகன் அபிமன்யு துரோணச்சாரியாரின் தாமரை விபூகத்தை கண்ணனின் சூழ்ச்சியால்தான்

முழுமையாக வென்று திரும்பிடக் கற்றுக் கொள்ள முடியாது மாள நேரிட்டது என வருந்தி; “... என் மகனின் அழிவுக்குக் காரணமாக இருந்த முக்காலமும் உணர்ந்த மாயக் கண்ணன் உறங்குவதற்குக் கூடத் தரையில் இடமில்லாமல் பறவைகள் போல் மரக் கிளைகளில் உறங்கித் துன்புற்று மாளட்டும்...” என்று சாபமிட்டது பலித்து விட்டதால் பிறரின் சாபம் பெருமல் வாழ எல்லோரும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படித் தன்வந்திரி, சந்திர குலத்தில் உதித்த நவநாத சித்தர் தகுதி பெற்ற கடவுளின் தோற்றமான மாயக் கண்ணனுக்கே சாபங்கள் பாதித்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் குறிப்புக்கள் **பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த இந்துமதம் ஓர் உண்மையான பகுத்தறிவு மதம்** என்பதை உறுதிப் படுத்துகிறது.

ஆதாரம்: கண்டப்பக் கோட்டைச் சித்தர் ஏளனம் பட்டியார் உ. இராமசாமிப் பிள்ளை எழுதியது.

//இதன் மூலம்: 1984இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 11//

**தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர்
கருவூரரின் குருபாரம்பரியம்**

“... எத்தனை யெத்தனை தமிழர்களுக்குத் தங்களுடைய சமயமான பதினெண்சித்தர்களுடைய ‘சித்தர் நெறி’யான ‘சீவநெறி’ எனப்படும் ‘**மெய்யான இந்துமதம்**’ வேறு; இன்றைக்கு நாட்டில் உள்ள வேதமதக் கலப்புற்ற சமசுக்கிருத மொழி ‘**ஹிந்துமதம்**’ வேறு என்ற தத்துவம் புரிந்திருக்கிறது?!?!?!”

“... எத்தனை யெத்தனை தமிழர்களுக்குத் **தங்களுடைய மெய்யான பத்தியுணர்வு** அன்னியர்களைக் குருவாக, ஆச்சாரியாராக, சாத்திரியாராக ஏற்றுத் தங்களை அடிமை வாழ்வு வாழச் செய்திடுகின்றது என்ற பேருண்மை புரிந்திருக்கிறது?!?!?!”

கண்ணன் மனம் அனல்

புனலே

அன்புச் சேவுக!

மிகப் பெரிய, கடிய, கொடிய, நெடிய இடைவெளிக்குப் பிறகே **ஆரிய மாயை மிகு சூழ்ச்சிகள் எனும் காட்டாற்று வெள்ளத்தில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் தமிழினத்தைக் காப்பாற்றும் பணி** எம் தந்தையால் நேரடியாகத் துவக்கப் பட்டது. ஆனால், அவரோ, கரையில் நின்றபடி என்னையனுப்பி மூழ்கும் எமது தாயினமாம் தமிழினத்தைக் காப்பாற்ற அனுப்பி விட்டார்; நீருள் மூழ்குகிறவனே என்னையும் சேர்த்து நீருக்குள் மூழ்கடிக்கவே முதலீட்பிடி போட்டு விட்டான். என்ன செய்வது? எப்படியும் நான் பிறந்த இனத்தைக் காப்பாற்றும் போராட்டத்தில் பெருவீரம் காட்டி ஈடுபட்டு விட்டேன்.

“.... பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த இந்து மதத்தை விளக்கும் மாபெரும் சாதனங்களே சிவன், திருமால், பிறமன், இந்திரன், தேவேந்திரன், இயமன், முருகன், இராமன், கண்ணன் முதலியோரின் வரலாறுகள். ஆனால், ஆரியர்கள் தங்களது சூழ்ச்சியால், பொய்யால், புளுகால், கற்பனையால், மாயாவாதத்தால் மேற்கூறிய அனைத்து வரலாறுகளையும்; தமிழர்களே வெறுக்கவும், மறுக்கவும், எதிர்க்கவும், நகைக்கவும், பகைக்கவும், பழிக்கவும்.... செய்யுமாறு செய்திட்டனர்.

இம்மாபெரும் சதியால் இந்துமதத்தின் ஆணிவேரான பெண்வழிச் சித்திப் பூசை, கன்னிப் பூசை, பாவைப் பூசை, மங்கைப் பூசை, நங்கைப் பூசை, குமரிப் பூசை. எனும் பூசைகள் அனைத்தும் கேலிக்கும், கிண்டலுக்கும், கேவலத்துக்கும் உரியவையாக்கப் பட்டுத் தமிழர்கள் அருளுலகச் சித்திகளை நாடவே முடியாத நிலைகளை உருவாக்கி விட்டனர் ஆரியர்.

இம்மாபெரும் ஆரிய வெற்றியால் வீழ்ச்சி பெற்ற தமிழர் அருளுலக விழிச்சியோ!, எழுச்சியோ!, செழுச்சியோ! பெறவே முடியாமல் போய்விட்டது. பாரதப் போரை வென்ற கண்ணன் தன் வாழ்வில் சந்தித்த பெண்களை யெல்லாம் பெண்டாட்டியாக்கிக் கொண்டானென்று கூறி அவனைத் தமிழர் தூற்றிப் பழித்துத் துறக்கச் செய்தனர் ஆரியர். ஆனால், உண்மையென்ன?.....

கண்ணன் பகதத்தன் பட்டணத்திலிருந்து கொணர்ந்த பதினொறு ஆயிரத்து அறுநூறு பெண்களையும்; நாகாசுரன் பட்டணத்திலிருந்து கொணர்ந்த பதினொறுயிரம் பெண்களையும்; முராசுரனின் பத்துப் பெண்களையும்; இராதை, உருக்கு மணி, சாம்பவதி, சத்தியபாமா, கானந்தி, மித்திரவிந்தை, சத்தியவதி, பத்திரை, இலக்குமணை, நப்பின்னை எனும் பத்துப் பெண்களையும் ஆக மொத்தம் (11,600 + 16,000 + 00010 + 00010 = 27,620) இருபத்தேழாயிரத்து அறுநூற்று இருபது பெண்களை மணந்து போக இன்பம் துய்த்துப் **போகியாகவும்**; ஒன்பது கோடிக் கோபியர்களைத் தழுவி இட்டும், தொட்டும், சுட்டியும் அருளின்பம் வழங்கி **யோகியாகவும்**; பஞ்ச பாண்டவர், வீடுமர், வியாசர் முதலிய எண்ணூயிரவரும், பாரதப் பெரும் போரின் பதினெட்டுக் கோடி அக்குரோணி சேனையினரும் தன்னைக் கண்டாலும், கருத்தில் நினைத்தாலும் மோகித்து ஞான அமுதம் பருகி மயங்குமாறு செய்து **மோகியாகவும்** வாழ்ந்தான்.

இப்படிப்பட்ட இவனைப் புரிய முடியாத தூரியோதனாதிகள் நூறு பேர், சிசுபாலன் குடும்பத்தார் நூறு பேர் என்று பல ஆயிரம் நூற்றுவர்கள் தூற்றினார்கள்! தூற்றினார்கள்! தூற்றினார்கள்! ஆனாலும் இவன் சந்திர குலத்துக்குரிய ஏந்தரீக தாந்தரீகப் பூசைகளைச் செய்து ஏழு பருவத்துப் பாவையரும் தாயாக, தாரமாக, தானீன்ற மகளாக உயர்நிலை நின்று வழங்கிய சத்தியாலேயே பாரதப் போர் முடித்தான்.

இவன் கடமை வீரன் என்பதால் பஞ்ச பாண்டவர்க்கு நீதி கேட்கும் போரைப் பார் முழுதுமுள்ள வீரர்கள் திரண்டு போரிடும் பேரழிவுக்குரிய பாரதப் போராக [பார் + அதம் + போர் => இம்மண்ணிலகில் மிகப் பெரிய அழிவை நல்கிய போர்] நிகழ்த்தினான். இதற்காக இவன் தனது திருத்தோற்ற இறையாற்றல்கள் அனைத்தையும் செலவிட்டான்.

ஆனால் தங்கை சுபத்திரை அபிமன்யுக்காகவும்; திரௌபதி தானீன்ற இளம் பஞ்சபாண்டவர்க்காகவும், நாககன்னி தன் மகன் அரவானுக்காகவும், இருபத்தேழாயிரத்து அறுநூற்று இருபது மனைவியரும் தங்களுக்குக் கண்ணின் முழு அன்பு கிடைக்காத ஏமாற்றத்தினாலும், கர்ணன் தன்னழிவுக்காகவும், காந்தாரியும் திருதராட்டினரும் தங்கள் மக்களின் மரணத்துக்காகவும், அத்திரி மகள் சித்திரை தன் மகன் சீயரதனும், கணவன் வித்தைச் சித்திரனும் கொலையுண்டதற்காகவும் சாபம் கொடுத்ததால் துன்புற்று மனம் வருந்தி முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் பாரதப் போருக்குப் பிறகு வாழ்ந்து; தனது எட்டறிவையும், பட்டறிவையும், ஞானத்தையும் கதையாக, காதையாக, கவிதையாக [காவியமாக], கீதையாகப் [இசைப் பாடலாக] பதினெட்டு வியாசர்களையும், பல நூறு பைந்தமிழ்ப் புலவர்களையும் துணையாகக் கொண்டு எழுதி முடித்தான்.

ஆனால், அவன் பைந்தமிழில் எழுதியவைகளும், அவனே தமிழினத்தின் சந்திர குலக் குருவாக வாழ்ந்தான் என்ற பேருண்மையும் ஆரியரால் சிதைத்துச் சீரழிக்கப் பட்டு மங்கி மறையச் செய்யப்பட்டு விட்டன.

“.... இவற்றையெல்லாம் எண்ணியே பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள்;

‘பெண்ணே அருளுலகின் கண்’,

‘மங்கை மாதந்தோறும் மலரும் மலர்’,

‘பெண்ணின்பமே பேரின்பம்’,

‘பெண்வழிச் சேரும் வாழ்வே மோக யோக போக வாழ்வு’,

‘பெண் அருளுலக வழிகாட்டி’,

‘பெண்ணை மறுத்தோ, வெறுத்தோ பெறப் போகும் சித்தி ஏதுமில்லை’,

‘பெண்ணை வழிபட்டே சூரிய குலத்தார் எட்டு சித்திப் பூசைகளையும், சந்திர குலத்தார் பத்துச் சித்திப் பூசைகளையும் செய்யும் மரபு தோன்றிற்று’

ஆனால்,

‘எல்லாப் பெண்களும் பூசைக்குப் பயன்பட மாட்டார்கள்’,

‘வாக்கு, மனம், சிந்தை, விதி, ஊழ் எனும் ஐந்தும் சித்திக்கும் புவையரே பூசைக்கு வந்த மலர்’,

‘கோடிக் கணக்கான கன்னியரில் தேடிச் சிலரையே கண்டு பூசை செய்தே சித்தியுற முடியும்’

என்ற பேருண்மையெல்லாம் மறந்து கடமை வீரன் கண்ணன் காமக் களியாட்டக் கண்ணனாக வசை பாடப் பட்டதால்; பாரதப் போர் வென்றும் அவன் நெஞ்ச நெருப்பு அணையாமல் கனன்று உருகிப் புனலாக ஓடிற்று அன்று.

கண்ணனின் கடமை மனம் அனல் புனலாயிற்று என்பதை எண்ணியாவது; அருளுலக இருளகற்றும் திருவிழாத் தத்துவத்தைப் பொறுப்போடும், பொறுமையோடும் புரிய முற்படும் அறிவாளர்களை உருவாக்கியே அருட்படை திரட்ட வேண்டும்.

படையில் யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படை என நான்கு பெரும் பிரிவினர் உண்டு என்பதல்லாமல்; ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் எல்லாம் வீரர்களாகவோ; படையில் சேரும் அனைவருமே படைத் தளபதிகளாகவோ மாறுவதில்லை; அவரவர் தரம், உரம், திரம், தீரம், வீரம், பாரம்பரியம், பக்குவம், உண்மை, நுண்மை, தின்மை முதலியவைகளுக்கு ஏற்பவே வீரவாழ்வும், வெற்றியும் பெறுவர்.

அதுபோலவே, **அருளுலகப் பேருண்மைகளை அனைவரும் சம அளவு தெரியவோ, புரியவோ, செயலாக்கவோ முடியாது! முடியாது! முடியாது!** என்பதை எண்ணியே அருட்படை உருவாக்க வேண்டும்”

என்று பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரர் கூறிய குருபாரம்பரியச் செய்தியையே எனது குருநிலை விளக்கச் செய்தியாக 1985-ஆம் ஆண்டு முதல் அறிக்கையில் விடுக்கின்றேன்.

அன்பு

ஞாலகுரு சித்தர் கருவூரர்

//இதன் மூலம்: 1985இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 13//

அருளாட்சி அழைப்பு அறிவிப்பு

அருளொளியால் பொருளுலக இருளகற்றும் பணி துவக்கப்பட்டு விட்டது. அருளாட்சியால்தான் பொருளுலக வீழ்ச்சிகளையும், தாழ்ச்சிகளையும் அகற்ற முடியும். ஞாலகுரு, ஞானகுரு, அரசயோகி, இராசிவட்ட நிறைவுடையார், ஆத்தாள் அமளிகை, கொற்றவை இருக்கை, பராசத்தி திருவடி, அண்டபேரண்ட ஆதிசத்திகள் சன்னிதானம், பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் கருவூரர் தமது ஆயிரமாயிரம் அடியான்களையும், அடியாள்களையும், அடியார்களையும் அருட்பணியாற்ற ஆணையிட்டுள்ளார். ... அனைவரும் வாருங்கள்! அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற்றுச் செல்லுங்கள்! குண்டலினி சத்தியை எழுப்பிக் கொள்ளுங்கள்! நெற்றிக்கண், பிடரிக்கண் பார்வையைப் பெறுங்கள்! உச்சித் தாமரையை மலர வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! குருவருளால் சாகாக்கலை, வேகாத்தழை, போகாப்புனல் பற்றி உணருங்கள்! மானுடர்க்குரிய ஆவி, ஆன்மா, உயிர் என்பனவற்றைப் புரிந்து, தெளிந்து பேரின்ப வாழ்வு வாழுங்கள்.

தமிழருக்கு மட்டும் தாழ்ச்சி ஏன்?!?!?! - பகுதி 2

கட்டுரையாளர்: சித்தர் காக்கையர் எனும் காசுபுண்டர்
ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்கள்.

“தமிழர்களுக்கள்ளேதான் பலமொழிகளைப் பேசுபவர்களும்; பல மதங்களைத் தழுவிவர்களும்; பல நாடுகளில் வாழுபவர்களும் மிகுந்திருக்கிறார்கள். அம்மட்டின்றிப் பல நாட்டவர்களும் தமிழ்நாட்டுக்குள் தொடர்ந்து வாழுகின்றார்கள். எனவேதான், தமிழருக்குள் மட்டும் ஒற்றுமை உருவாவதும்; உருவாக்கப் படுவதும் இயலாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது.

வரலாற்றுப் போக்கில், சில காலகட்டங்களில் தமிழர்களுக்குள் தனிப்பட்ட தலைவர்களால் மிகப் பெரிய அளவில் ஒற்றுமை உருவாக்கப் பட்டபோது; தமிழர்களை மதத்தின் பெயராலும், வியாபாரத்தின் பெயராலும் நேரடியாகச் சுரண்டி வாழும் பிற இனத்தாரும், பிற நாட்டவரும், பிற மொழியாரும், பிற மதத்தாரும் மிகப் பெரியபெரிய சூழ்ச்சிகளையும், சதிகளையும் செய்தே அந்தச் செயற்கரிய ஒற்றுமையினைச் சிதைத்திருக்கிறார்கள்.

அதற்குக் காரணம் கலியுகம் பிறந்து 1359 ஆண்டுகள் கழித்து இந்த இந்துமத நாட்டிற்குள் நுழைந்திட்ட பிறமண்ணினரான பிறமணர் எனும் வடஆரியர்தான். ஏனெனில், **இந்தப் பிறமணர்கள் இமயம் முதல் குமரி வரையுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் பரவியிருந்த போதிலும்; தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் ஆழமாக வேருன்றி விட்டார்கள்.** எனவேதான், இப் பிறமணர்கள் அரசர் முதல்

ஆண்டி வரை உள்ள அனைவரிடத்திலும் அவரவர் நிலைகளுக்கேற்பவும், தேவைகளுக்கேற்பவும் அனைத்தையும் செய்து தங்களுக்கென எப்போதும் எவராலும் அசைக்க முடியாத ஒரு வலிமையான செல்வாக்கினை உருவாக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

அச் செல்வாக்கின் மூலம்தான் தமிழகத்திற்குள் வரக் கூடிய அனைத்து வகைப்பட்ட அன்னியர்களையும் தங்களுக்கு ஆதரவாகத் தமிழகத்திலேயே தங்கச் செய்து விடுகிறார்கள். அம்மட்டினறி, இப்பிரமணர்கள் எந்த விலையைக் கொடுத்தாவது அல்லது எந்தக் கலையைப் பயன்படுத்தியாவது தமிழர்களுக்குள் தங்களுக்கென கண்மூடித்தனமான ஆதரவாளர்களையும், உதவியாளர்களையும், விருப்பாளர்களையும், நம்பிக்கையாளர்களையும், அடிமைகளையும், கூலிகளையும், கங்காணிகளையும், தமிழ் இன, மொழி, நாட்டு நலத்துரோகிகளையும், விரோதிகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

இதனால்தான், இவர்களேத் தமிழ்நாட்டை விட்டு அகற்றுவதோ, அழிப்பதோ எளிதல்ல. எம் முன்னால் நிற்கக் கூடப் பயப்படும் இராசராசன் இன்றைக்கு எம்மை மறுத்து இப்பிரமணர்களுக்குக் கண்மூடித்தனமான ஆதரவைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றான். எனவேதான், யாம், கருவூர்த் தேவனை அழைத்து குருதிப் புரட்சியின் மூலம் நாடெங்கும் காட்டாறு போல் குருதியை ஓடவிட்டு இப்பிரமணர்களை முழுமையாக அழித்தொழிக்கும் பணியைத் துவக்கினோம்.

ஆனால், கருவூர்த் தேவனுக்குத் துணையாக ஒருசாலை மாணாக்கர்களாக உருவாக்கி இருப்பவர்களையே இக்குருதி வழிப் போரில் பங்கு பெற முடியாமல் செய்து விட்டார்கள். கருவூர்த் தேவன் தன் நண்பர்கள் இன்றித் தனியாளாக வில் வளைத்துத் தஞ்சைக் கோயில் வாசலில் நிற்க நேரிட்டு விட்டது. இந்த இராசராசனும் யாம் கட்டிய சத்திலிங்கப் பெரிய கோயிலுக்குக்

குடமுழுக்குச் செய்ய யாமில்லா விட்டாலும் பாதகமில்லை; இப்பிரமணர்கள் இருந்தால் போதும் என்று முடிவு கட்டிவிட்டான்.

நாட்டில் அமைச்சர்கள், மாதண்ட நாயகங்கள், சமாந்தகர்கள், படைத் தளபதிகள், சேனைத் தலைவர்கள், கலபதிகள், வணிகர்கள், வேளாளர்கள், என்று அனைவர்க்கிடையிலும் எம்மை ஆதரிப்போர் என்றும், இந்த இராசராசனை ஆதரிப்போர் என்றும் இருபெரும் கூட்டத்தார் மின்னல் வேகத்தில் நாடெங்கும் பிரிந்து விட்டார்கள். இதனால், இந்தப் பிரமணர்கள் மிக எளிதில் யாம் உருவாக்கிய அருட்பேரரசை முழுமையாகவே சிதைத்துச் சின்னாபின்னப் படுத்தி அழித்தொழித்திடும் மிகப் பெரிய வாய்ப்புக்களை பெற்று விட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்தோம் யாம்.

அவர்கள் பாண்டியர்களையும், சேரர்களையும் போல் அருட்பேரரசில் முழு மனத்தோடு இணையாமல் இருக்கின்ற அனைத்து அரசர்களையும் உள்நாட்டுக் கலகத்துக்குத் தயாராக்கி விட்டார்கள். எனவேதான், யாம் நிலவறைக்குள் போக நேரிடுகின்றது. இனி என்றைக்குத் தமிழர்களை இப்பிரமணர்களின் கையிலிருந்து எவர் காப்பாற்றப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை?!

ஆனால், யார் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானாலும்; முதலில் **நம் தமிழர்களுக்கு பிரமணர்கள்தான் தங்களுடைய தாழ்ச்சிகளுக்கும், வீழ்ச்சிகளுக்கும் காரணம்** என்ற பேருண்மையை நன்கு புரிந்து உணர்ந்து கொள்ளுமாறு செய்திடல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நம் தமிழர்களே இந்தப் பிரமணர்களின் கவசமாகவும், போர்வாளாகவும் மாறி நம்மவர்களையே அழித்து விடுவார்கள்

- தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரின் குருபாரம்பரிய வாசகம்.

இக் குருபாரம்பரிய வாசகத்தைக் கண்டப்பக் கோட்டைச் சித்தர் ஏளனம்பட்டியார் உ.இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள் தமது நூல்களில் எண்ணற்ற முறை எடுத்தாண்டிருக்கிறார். இவரைப் போலவே, இவருக்குப் பிறகு இ.ம.இ.க்குத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற முடிசுண்ட சோழபுரத்துக் காக்கா வழியன் பண்ணையாடி சித்தர் காக்கையர் எனும் காகபுசுண்டர் ம.பழனிச்சாமி பிள்ளையவர்கள், இதே குருபாரம்பரிய வாசகத்தைப் பல்லாயிரக் கணக்கான சிறுசிறு வெளியீடுகளாக அச்சிட்டு வழங்கியிருக்கின்றார். இவருடைய அனைத்து நூல்களிலும் இக் குருபாரம்பரிய வாசகத்தைத் திருப்பித் திருப்பிப் பலமுறை எழுதியிருக்கின்றார்.

இருந்த போதிலும், தமிழர்கள் தங்களுடைய வீழ்ச்சிகளுக்கும், தாழ்ச்சிகளுக்கும் பிறுமணர்கள்தான் காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எனவேதான், **‘பிறுமண மறுப்புணர்ச்சியோ, வெறுப்புணர்ச்சியோ, எதிர்ப்புணர்ச்சியோ தமிழர்களுக்கிடையில் முளைத்துக் கிளைத்துச் செழித்து வளர முடியாது’** என்று முடிவெடுத்துப் பிறுமணர்களையே திருத்தித் தமிழர்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தும் திட்டம் வகுக்கப் பட்டது இந்தச் சித்தர் காக்கையர் எனும் காகபுசுண்டர் ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்களால்.

எனவேதான், இவர் தம்முடைய கடைசிக் காலத்தில் பிறுமணரை எப்படி எப்படியெல்லாம் திருத்த வேண்டும்; திருந்தியவர்களை எப்படி எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பல கட்டுரைகளையும், சில நூல்களையும் எழுதினார். அவை பற்றி அவருடைய நண்பர்களே நெடுங்காலம் எந்தவொரு முடிவுக்கும் வர முடியாதவர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள்.

இவற்றை யெல்லாம் நம்மவர்கள் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நம் காலத்திலாவது அல்லது நமது

சந்ததியினர் காலத்திலாவது விரைவில் தமிழர்களின் வீழ்ச்சி நிலைகளுக்கும், தாழ்ச்சி நிலைகளுக்கும் முடிவு ஏற்பட்டிடும்.

இன்றைக்கு உலக மானுட இனங்கள் அனைத்தையுமே ஒற்றுமைப் படுத்தி அருளாட்சி அமைக்கும் பணி விரைந்தும், விரிந்தும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தமிழர்களுக்கு வீழ்ச்சிகளையும், தாழ்ச்சிகளையும் வழங்கி வரும் பிற இனத்தவர்களை மறுப்பதோ, வெறுப்பதோ, எதிர்ப்பதோ தேவைதானா? என்று மறு சிந்தனை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் நாம்.

இல்லையேல் என்றென்றைக்கும் தமிழர்கள் தங்களுடைய கடந்த காலத் தாழ்ச்சி நிலைகளுக்காகவும், வீழ்ச்சி நிலைகளுக்காகவும் எதிரிகளைப் பழிப்பதிலும், இழிப்பதிலும், அழிப்பதிலுமே தங்களுடைய பெரும்பகுதியான கருத்தையும், காலத்தையும், முயற்சியையும் செலவிட நேரிட்டு விடும். அதனால், தமிழர்களின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் தள்ளிப் போக நேரிட்டு விடும் எனவே மறு சிந்தனை தேவை.

//இதன் மூலம்: 1988இல் வெளியாகிய குருதேவர் அறிக்கை 49//

சிந்திக்க வாருங்கள்!

இத் திருநாட்டின் விடுதலைக்கு முன்பிருந்தே மனித வாழ்வில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள், தீண்டாமைகள், வேறுபாடுகள், பிரிவினைகள், சுரண்டல்கள், வறுமைகள், முதலியவற்றை அகற்றும் முயற்சிகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இன்றுவரை கலைஞர்கள், அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், சமுதாயவாதிகள், அரசியல்வாதிகள், முதலிய அனைவருமே தோல்வியைத்தான் பெற்றுள்ளனர். ஆனால், தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளத் துணிவில்லாமல் மழுப்பும் ஊழல் பேர்வழிகளாக வாழுகிறார்கள்

.....

இந்து மத வரலாற்றுப் பேருண்மைகள்

பிறப்பிடம்: இளமுறியாக் கண்டம் (The lost Lemuria) எனும் கடலுள் மறைந்த 'குமரிக்கண்டம்'.

காலம்: பதினெண்சித்தர்களால் அனாதிக் காலத்தில் அதாவது கி.மு. 43,71,101ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

மொழி: அருளுறு அமுதத் தமிழ் மொழி.

வழிபாட்டு நிலையம்: 108 வகைத் திருப்பதிகள், 243 வகைச் சத்தி பீடங்கள், 1008 வகைச் சீவாலயங்கள்.

இந்துமத நூல்கள்:

பூசைமொழி நூல்கள்	-	108
பூசைவிதி நூல்கள்	-	48
தத்துவ நூல்கள்	-	96
செயல்சித்தாந்த நூல்கள்-		144
குருபீட நூல்கள்	-	36
ஆக மொத்தம்	-	<u>432</u> நூல்கள்.

இந்துமதப் பயன்கள்: தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் நான்கையும் வடிவப்படுத்தி வளமான வாழ்வு பெறச் செய்தல்.

இந்து மதம் என்பது முன்னோர் வழிபாடு, மூத்தோர் வழி நடத்தல்.

அறவி, உறவி, துறவி, மறவி எனும் நான்கு வகையிலும் வாழ்வது மத வாழ்வு.

அருவம், அருவுருவம், உருவ அருவம், உருவம் எனும் நான்கு வகை வழிபாடும் பயனுடையனவே.

***ஆதாரம்:** மூலப் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி ஆதிசிவனாரின் குருபாரம்பரியம்.

இந்தியப் பண்பாடே இந்து மதம்; சித்தர் நெறியே இந்தியப் பண்பாடு.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத் தலைவராகவும், இந்துவேத நாயகமாகவும் செயல்பட்டுத் தமிழினத்தின் இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசை (கி.பி.785 - 1279) உருவாக்கினார். இவரது முயற்சியாலேயே வைணவ சமய இலக்கியங்களும், சைவ சமய இலக்கியங்களும் தொகுக்கப் பட்டன. இவரே, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரைக் கொண்டு இராமாயணம் இயற்றும் படியும், பெருந்தேவனாரைக் கொண்டு மகாபாரதம் இயற்றும் படியும் செய்திட்டார்.

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்களின் குருவாணைப்படி இந்து வேத இலக்கியங்கள் இதில் வெளியிடப் படுகின்றன. இவை ஞாலகுரு அவர்கள் அமைத்திட்ட கையெழுத்துப் பிறதி நூலகங்களில் எழுத்து மங்கிக் கொண்டிருக்கும் நகல்களின் பிறதிகளாக வழங்கப் படுகின்றன.

அம்மையப்பர்

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooaraar by the Indhu Ilakkiya Kazhagam (இந்து இலக்கியக் கழகம்), Arani, Thiruvallur Dt. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajarapuram, East Tambaram. Cell: 09972130609. at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.newsletters.gurudevar.org
Email: indhuism@gmail.com